

Козацький край

№ 3 (120),
травень 2023 року

ПРОРОЦТВО ПИСЬМЕННИКА ЗБУЛОСЯ: «ЧЕРКАСЬКІ ХОЛОДНОЯРЦІ» — ЗНОВУ НА ВІСТРІ АТАКИ ЗА УКРАЇНУ!

ШКЛЯР, СЛІП І РОЛЛО У ХОЛОДНОМУ ЯРУ

ТРАВЕНЬ-2017

Щ
Збройні
Сили
України

РОЛЛО
КОМАНДИР
1 ШТУРМОВОГО
БАТАЛЬЙОНУ

ХОЧЕШ БУТИ
СЕРЕД КРАЩИХ?

Щ
Збройні
Сили
України

СЛІП
КОМАНДИР
2 ШТУРМОВОГО
БАТАЛЬЙОНУ

А МОЖЕ
ЦЕ ТВОЄ?

КОМБАТ

БІЗОН

Слова з книги «Чорне сонце» знаменитого уродженця Черкащини Василя Шкляра стали пророчими: «...І ніколи ні в кого не було такого надійного прикриття, як у нас, бо це завдання взяли на себе черкаські холодноряці. Їх, цих шайб-здоровил, цих чучупаків, упізнавали здалеку: Сіті, Амброс, Бізон (хто ще не бачив бізонів у Холодному Яру, то подивіться), Адвокат, Сліп, Ролло, Заян, Десант, Блондин... Тож нам не треба було озиратися, ми йшли вперед, і сонце по небі теж за нами пішло околяса й пекло, як скажене...»

Через 7 років після написання цієї книги трос з вищезгаданих черкащан - Сліп, Ролло і Бізон - стали командирами батальйонів прославленої у боях 3-ї окремої штурмової бригади, яка завжди йде вперед...

УМАНСЬКІЙ ТРАГЕДІЇ ПРИСВЯЧЕНО АРТ-ВИТВІР НА ПОСТРІЛІ З «УРАГАНУ»

Художниця з Умані Анастасія Шепета присвятила Уманській трагедії, яка сталася місяць тому, знаковий арт-витвір «Україна з дитиною» - розмалувала акриловими фарбами частину пострілу реактивної системи залпового вогню «Ураган» в стилі Високого Відродження, пів тисячі років тому започаткованого італійцем Леонардо да Вінчі.

Нагадаємо: 28 квітня під час чергового масованого ракетного обстрілу мирних міст України, проведеного агресорами з території росії, одна з крилатих ракет потрапила у житловий багатоповерховий будинок в Умані. Загибло 23 людини, з них шестеро – діти...

Арт-робота Анастасії Шепети виконана на пострілі з російської установки, невдовзі

після Уманської трагедії привезеному з-під Бахмута бійцями 3-ї окремої штурмової бригади, які саме вибили «вагнерівців» з їхніх позицій.

Окрилена звитягою Третьої штурмової, Анастасія хоче продати свій витвір з аукціону, щоб спрямувати виручені кошти на допомогу саме цьому підрозділу ЗСУ, який мстить за Умань.

«У мене купа емоцій, бо хлопці, які гнали підлих «сусідів» зигзагами по полях - це вони дали постріл на розпис! Я пишаюся тим, що знайома з такими мужніми людьми!», - говорить художниця. І зазначає, що вже після завершення дізналася: у квітів красолі (настурції), якими вона обрамила малюнок, є цікаве значення – наші предки вважали, що ця квітка символізує неодмінну Перемогу Добра...

ВІДНОВЛЮВАЛЬНІ РОБОТИ В УМАНІ І ПОСТРАЖДАЛІ УМАНЧАНИ – НА КОНТРОЛІ ЧЕРКАС ТА КИЄВА

Зранене місто Умань продовжує оговтуватися після влучання російської ракети в багатоповерхівку. Місцеві жителі досі несуть квіти і дитячі іграшки на місце трагедії...

Супровід потерпілих і відновлювальні роботи – цим двом напрямкам обласною владою приділяється максимум уваги. Черкаська обласна військова адміністрація - у постійній комунікації з усіх питань із Президентом України, Офісом Президента, Мінвідновлення та міською владою.

Очільник ОВА Ігор Табурець та міська влада перебувають у постійній комунікації з потерпілими.

Завершено демонтаж аварійних плит у будинку, в який влучила російська ракета. Зруйнований під'їзд огорожено. Саму багатоповерхівку оснастили камерами відеоспостереження, вивівши їх на пульт поліції. На прохання жителів міська влада знайшла приміщення для зберігання побутових речей.

Триває заміна вікон у вцілілому другому під'їзді та у сусідніх будинках, пошкоджених вибуховою хвилею – їх встановлено вже 675. Загалом буде замінено майже 1500 вікон.

Ігор Табурець висловив вдячність партнерам – організації Global Empowerment Mission. Вона серед перших прибула на місце і запропонувала допомогу. Підписано відповідний меморандум про подальшу взаємодію.

Експертизу стану багатоповерхівки, в яку влучила російська ракета, проводять фахівці «Державного науково-дослідного інституту будівельних конструкцій». За кілька тижнів має бути відповідь на питання, чи можна її відновити.

Другий під'їзд вже зі світлом, водою і каналізацією. Поновити газопостачання наразі не можна.

Щодо решти будинків, – складено акти попереднього візуального огляду про пошкоджене та знищене майно.

Нагадуємо номер «гарячої лінії» для потерпілих:

096-911-2-911

ПРЕДСТОЯТЕЛЬ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ ЕПІФАНІЙ ОСОБИСТО ОСВЯТИВ ХРАМ МИКОЛИ ЧУДОТВОРЦЯ В ЧЕРКАСАХ

Предстоятель Православної Церкви України Блаженніший Митрополит Епіфаній 28-29 травня побував з Першосвятительським візитом у Черкаській єпархії.

29 травня Предстоятель ПЦУ звершив освячення храму на честь святителя Миколая Чудотворця в Черкасах, очолив та спільно з митрополитом Черкаським і Чигиринським Іоаном і духовенством єпархії провів у новоосвяченому храмі першу Божественну літургію.

У рамках візиту Митрополита до Черкас відбулося вшанування 100-річного ювілею архієрейської хіротонії (висвячення в сан єпископа) святителя-хірурга Луки (Войно-Ясенецького), доктора медичних наук, лікаря-чудотворця, громадського діяча і патріота, який певний час (1908 рік) жив і працював на Золотоніщині. У Черкаському національному університеті ім. Богдана

Хмельницького проведено засідання круглого столу.

Митрополит Епіфаній вручив відзнаки святителя-хірурга Луки військовим та членам родин загиблих героїв.

Також митрополит нагородив очільника області Ігоря Табурця «Хрестом Свободи», відзначив і голову облради Анатолія Підгорного та міського голову Анатолія Бондаренка, депутатів і військових медиків.

«Це відзнака всієї нашої громади – незламної та стійкої, - зазначив Ігор Табурець. - За понад рік повномасштабної війни ми щоранку звично дякуємо нашим ЗСУ і Богу за новий день. Українська церква робить свій вклад у перемогу нашої країни, підтримуючи і розраджуючи нужденних, зрощуючи силу духу наших воїнів.

Рішучі дії та об'єднані зусилля допомагають нам протидіяти ворогу».

Фото Катерини КОСТЮК
(Сусіп'яне Черкаси)

ЧЕРКАЩИНА МАЄ СТАТИ ПОВНОЦІННИМ РЕАБІЛІТАЦІЙНИМ ХАБОМ

Начальник обласної військової адміністрації Ігор Табурець акцентує увагу на необхідності якісної реабілітації для бійців, які повертаються з фронту.

«Ми чітко розуміємо, що запит на це буде лише зростати. До громад із фронту повертатимуться ветерани, які потребуватимуть конкретної допомоги, якісних реабілітаційних послуг, - говорить Ігор Табурець. - Базову інфраструктуру в області ми маємо. Нині відпрацюємо, як її розвивати та нарощувати потужності».

Очільник області ставить у приклад реабілітаційні комплекси в Умані: «Мав нагоду в деталях ознайомитися з їхньою роботою. Тут надають допомогу різним категоріям пацієнтів: і діткам із інвалідністю, і військовим після поранень, членам

їхніх родин... Психологічна, фізична, соціальна реабілітація.

Фахівці, індивідуальний підхід, потрібне обладнання – формула, яка вже працює в цих центрах і яку слід підсилити надалі. Зокрема, заручаючись підтримкою наших партнерів».

Принагідно Ігор Табурець разом із фондом Global Empowerment Mission передали в один із уманських центрів необхідні технічні засоби для реабілітації.

РІК НЕЗЛАМНОСТІ І ПЕРСПЕКТИВНІ ПЛАНИ ЧЕРКАЩИНИ

Очільник ОВА відвідував перед депутатським корпусом про результати роботи за рік

Від формування штабів – до подолання наслідків атак, від розмінування полів – до допомоги побратимам, від викликів по опалювальному сезону – до медицини... «Роком Незламності» назвав 2022-й рік очільник Черкаської обласної військової адміністрації Ігор Табурець, звітуючи перед депутатами облради 26 травня.

Розпочав звіт з галузі охорони здоров'я, яка 2022 року зіткнулася з безліччю нових викликів у часі війни. Завдяки фаховій роботі, комунікації з міністерством, екстрена служба області поповнилася 20-ма автомобілями «швидкої допомоги». Ще 5 авто отримано як гуманітарну допомогу, плюс два автомобілі – коштом фонду UNITED24. Окрім того, медики отримали автобус Volvo вартістю майже 5 мільйонів гривень для транспортування пацієнтів (військових). Попри воєнний стан, триває пілотний проект МОЗ з трансплантації, - зазначив керівник області.

Наголосив, що захищений навчальний процес у школах, середніх та вищих навчальних закладах області. У мирний час на балансі закладів освіти було всього 44 укрита. Реагуючи на виклики воєнного часу, проведено велику роботу по обладнанню додаткової кількості укрита: на 1 вересня 2022-го вже близько 60% закладів були забезпечені такими

укритами, а на кінець року їх мали майже 82 відсотки закладів.

Акцентовано увагу на забезпеченні функціонування економіки, як основи життєзабезпечення. Область стала учасницею урядової програми з релокації підприємств. З регіонів, охоплених бойовими діями, на Черкащину переміщено 38 підприємств, які на території нашої області відновили свою діяльність.

Економіка працює, до бюджетів різних рівнів мобілізовано більше 23 млрд грн, до місцевих бюджетів надійшло більше 12 млрд грн власних доходів.

На підтримку територіальної оборони області спрямовано 114 млн грн., на підтримку ЗСУ та інших сил безпеки і оборо-

ни – 318 млн грн, на підтримку внутрішньо переміщених осіб – 132 млн грн. На упередження та ліквідацію надзвичайних ситуацій, викликаних воєнним часом, з резервних фондів спрямовано 47 млн грн. На відновлення об'єктів, пошкоджених внаслідок російської військової агресії – 36 мільйонів гривень.

Не зважаючи на проблеми воєнного часу вчителям, медикам та іншим працівникам бюджетних установ і закладів своєчасно виплачувалась заробітна плата. У повному обсязі проведено розрахунки за комунальні послуги та енергоносії бюджетних установ. Придбано 22 шкільні автобуси та закуплено необхідне медичне обладнання для обласних закладів охорони здоров'я на 89 млн грн. Також

у бюджетних закладах проведено роботи з будівництва, реконструкції та капремонтів на 282 млн грн. Основна частина цих робіт пов'язана з впровадженням енергоефективних технологій, переведенням на альтернативні види обладнання, облаштуванням укриттів.

Так само мільйони направлені на відновлення пошкоджених об'єктів, всім платиться зарплата, придбано 22 шкільних автобусів, тоді як 40 було вилучено на потреби Міноборони, переводилися заклади на альтернативні види опалення.

Також окреслено плани на перспективу: в освіті – це подальше облаштування укриттів з метою повернення учнів і студентів до очного навчання з 1 вересня, загальна безпекова ситуація, в медицині – це розвиток трансплантації, хабів для реабілітації хворих і поранених, в безпеці – формування дієвої системи цивільного захисту, особливо на осінньо-зимовий період. Маємо нарощувати потужності і бути готовими до різних сценаріїв і дій підступного ворога.

– Лише координація зусиль з владою на місцях дасть потрібний результат у всіх сферах. Без політики і маніпуляцій, із зосередженням на користі й безпеці черкащан і Черкащини, для нашої стійкості й незламності маємо щоденно робити спільний вклад у перемогу України, – наголошує очільник ОВА.

Черкащанин з козацьким прізвищем Куліш виборов «срібло» Кубка світу з кульової стрільби

Українці – традиційно в числі найкращих снайперів світу. Спортсмен Сергій Куліш з українських Черкас зійшов на другу сходинку п'єдесталу пошани на Кубку світу з кульової стрільби, який у травні пройшов у Баку.

«Українець Сергій Куліш зійшов на другу сходинку п'єдесталу пошани та приніс Україну вже третю медаль Кубка світу з кульової стрільби, що триває у столиці Азербайджану», - повідомлялося у заяві Міжнародного олімпійського комітету.

За даними комітету, срібний призер Олімпійських ігор-2016 став віцечемпіоном-2023 у стрільбі з малокаліберної гвинтівки з трьох положень на дистанції 50 метрів з фінальним результатом 465,5, поступившись лише чеху Йіржі Пршіврацькі, з результатом – 466,1.

В управлінні у справах сім'ї, молоді та спорту Черкаської ОВА уточнюють: від першого місця черкащина відділило всього лише 0,6 бала. Місяць тому, у квітні 2023-го Куліш виповнилося рівно 30 років. Вітаємо ювіляра і чемпіона, який прославляє Черкащину на весь світ!

ПИСЬМЕННИК З ЧЕРКАС АРТЕМ ЧЕХ ЧУДОМ ВИЖИВ У БОЮ ПІД БАХМУТОМ І ЗНОВУ ПОВЕРТАЄТЬСЯ НА ПЕРЕДОВУ

У середовищі міжнародного письменництва однією з топ-подій травня стала відмова українських письменників взяти участь у престижному фестивалі The World Voices Festival, який проводився у США.

Письменники з України Артем Чех, Ірина Цілик і Артем Чапай своє категоричне небажання їхати на фестиваль у Нью-Йорку обґрунтували присутністю на ньому російських письменників.

Зрештою, проблема вирішилась, коли росіяни «зробили жест доброї волі» і відійшли від участі, а ім'я «Маша Гессен» з росії щезло зі складу членів правління PEN America. У результаті світова спільнота таки мала приємність спілкуватися з представниками нашої держави на проведеному 13 травня у рамках фестивалю заході «Ukrainian writers at war» («Українські письменники на війні»).

А вже через декілька днів письменник-черкащанин Артем Чех, який давно воює у складі ЗСУ, знову був у бою – під Бахмутом, містом, яке не перший місяць не сходить з передовиць весвітніх ЗМІ. Смертельний бій, у якому чудом вижив, Чех коротко опише лише 28 травня, - зазначивши, що з посіченої снарядами і мінами лісопосадки були врятовані тільки зброя, радіостанції, планшет і... сигари, які привіз із Нью-Йорку.

Ось як сам Чех описує той день: «Ми висунулися о 5-й ранку. Двома пікапами доїхали (тоді це було ще можливо) до евакопункту, за тридцять секунд скинули речі й під щільним мінометним вогнем побігли займати позиції. Нас було дев'ятеро. Моя

Скріншот з фейсбук-сторінки Артема Чеха одразу після щасливого для нього завершення історії під Бахмутом

група і сапер Леся Литвинова, яка мала продивитися місяця для роботи.

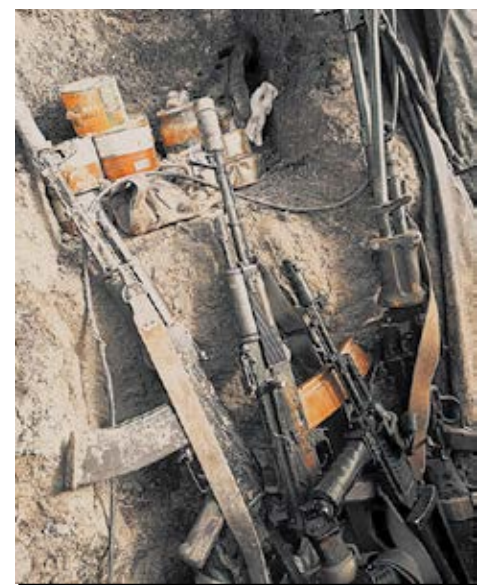
Оскільки всі речі залишилися на точці, за годину троє наших відправилися за ними.

Чотири години вони не могли повернутися – пі*ри крили усім чим могли і не давали змоги висунутися. З восьми рюкзаків вціліло чотири. У рюкзаках були тепловізори, павербанки, особисті речі, всякі тактичні прикраси і т.д. Також під обстрілами загинули генератор (ми ще наївно думали, що там можна той генератор запустити), Старлінк, рації, батареї і решта. Вцілів лише екофлю (зарядна станція – ред.) Його ми забрали наступного дня, але не змогли вивести при виході...»

З «воістину козацьким» гумором Чех описує й інше втрачене спорядження: «Решта залишилося там, в бахмутській посадці: спальники, каремати, одяг... Осколком прошило мій рюкзак й окрім всього розірвало мої улюблені труси. Але ладно труси. Пачку цигарок розірвало, в якій той осколок і застряг. Тієї пачки мені якраз і не вистачило на останній день...»

З боєм пише воїн-черкащанин про загиблих побратимів, особливо з бригади «Холодний Яр». Пізніше обставини загибелі й поранення бійців детально описала у соцмережах вищезгадана учасниця цього бою Леся Литвинова, режисерка-телевізійниця у минулому, а нині саперка, яка працює не з «вибуховими новинами», а з реальною вибухівкою...»

Сам же Артем Чех холонокровоно констатував необхідність свого повернення на передову, оголошуючи збір коштів на новий тепловізор, рації, зарядну станцію та інші потреби своєї групи – на загальну суму 275 тисяч гривень. Та вже через декілька годин написав на своїй сторінці у соцмере-

Зброя у тому бою. Група Артема Чеха нічого з неї не покинула...

Фото Лесі Литвинової

жах про те, що збір коштів закрито – друзі, знайомі і просто патріоти-українці з Черкас, Києва і всієї країни потребу закрили буквально блискавично.

«Життя триває, точиться війна», - як писав ще один славний уродженець Черкащини, поет і борець за Волю України Анатолій Луїніс. Країна, де митці стають справжніми професійними воїнами, а громада здатна реагувати за лічені години збирати тисячі й мільйони гривень на потреби ЗСУ – непереможна. ВСЕ БУДЕ УКРАЇНА!

СМАКОЛИК ПО-ЛЕГЕДЗИНСЬКИ: у заповіднику «Трипільська культура» тепер є пряники у вигляді артефактів

У Легедзиному на Черкащині, на території державного історико-культурного заповідника «Трипільська культура» почали продавати ексклюзивні пряники у вигляді трипільського посуду і трипільських статуеток.

Про це розповів директор заповідника Владислав Чабанюк: «Під відкриття туристичного сезону наша креативна сільська майстриня Олена Онищенко-Рипко вперше придумала і натворила «трипільських» пряників. Смачних, красивих і пізнавальних.. ще й великих! Я навіть не знаю, з якого боку до них і братися... Особливо до «богинь» (деякі пряники імітують їх фігурки – ред.) Першим покупцем цих смаколиків став Ростислав з Полтави. Він з батьками давно мріяв потрапити до нашого музею, а тут така нагода – поїздка до Вінниці, де він брав участь у змаганнях, як фіналіст шкільної Всеукраїнської Олімпіади з математики. По дорозі і заїхали, а тут ще й така краса...»

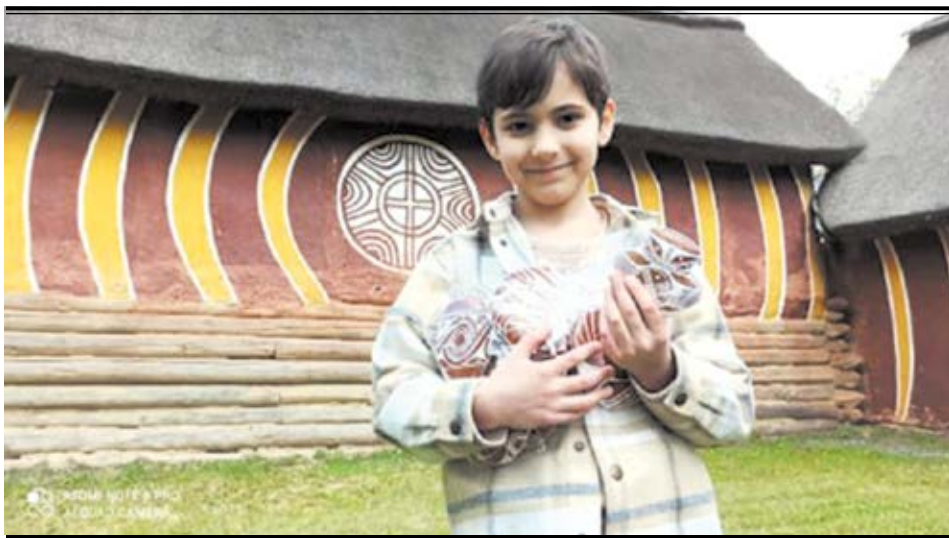
Новинку музейної сувенірної лавки у Легедзиному вже оцінили й колеги-історики з Черкас – зокрема, «трипільські» пряники стали темою жвавого обговорення на фейсбук-сторінці Центру вивчення пам'яток археології ЧНУ ім. Богдана Хмельницького.

Тим часом, заповідник «Трипільська

культура» розпочинає не лише туристичний, а й археологічний сезон-2023. Як повідомляють у державному заповіднику, він буде продовженням незавершених досліджень 2021 року. Ковід і широкомасштабна війна внесли свої корективи в археологічний процес, кілька разів поставивши його на паузу, і лише зараз, без фінансування, він таки буде продовжений. Трипільська експедиція ІА НАНУ спільно з ДІКЗ «Трипільська культура» цьогогоріч мають завершити довготривале дослідження гончарного господарсько-житлового комплексу «Сім'я гончара 2» на мега-поселенні «Тальянки». 14 травня розпочали підготовку місця розкопу.

До досліджень будуть залучені студенти історичного факультету Уманського ДПУ, які у цій експедиції проходять практику.

Ростиславу з Полтави пощастило двічі: стави фіналістом всеукраїнської Олімпіади у Вінниці і першим дегустатором «трипільських» пряників у Легедзиному на Черкащині. Фото з фейсбук-сторінки директора ДІКЗ «Трипільська культура» Владислава Чабанюка

ЧЕРКАСЬКИЙ ГУРТ SPIV BRATIV СТВОРИВ ДРАЙВОВИЙ КАВЕР ПІСНІ ВІД ХОРВАТСЬКИХ УЧАСНИКІВ «ЄВРОБАЧЕННЯ»

Український гурт SPIV BRATIV з міста Черкаси жваво відреагував на успіх на «Євробаченні» у Ліверпулі хорватського гурту «Let 3» - створили кавер на їхню пісню з кліпом «Мама ŠČ», які висміюють дует двох диктаторів, які у XXI столітті влаштували середньовічну війну посеред Європи.

Лейтмотивом пісні є «трактор-армагедон», з натяком на трактор «Беларусь», який колись подарував путіну «бацька» Лукашенко. Правда, у пісні хорватів він згадується вже як «мама» і там звучать такі слова: «Мама купила трактора, мама поцілувала недоумка, цього маленького психопата, мерзенного маленького психопата...»

Учасники хорватського гурту на «Євробаченні» виступали у барвистому вбранні, що скидається на військову форму, а у фіналі один із них з'являється з муляжами ядерних ракет. Кліп кавера від черкаських

братів чорно-білий, чим ще більше підкреслює відсил до того, що сусідні з Україною росія та залежна від неї Лукашенківська земля застрягли у середньовічному сприйнятті світу...

Довідка

Гурт Let 3 з Ріски було створено в 1987 році. Її фронтмени Дамір «Mrle» Мартинович і Зоран «Prlja» Проданович. Гурт відомий своїм провокаційним стилем і дивовижними живими виступами.

Гурт SPIV BRATIV створено 2010 року у місті Черкаси, складається з чотирьох рідних братів: Дмитра, Артемія, Антонія і Леонтія Осичнюків. На старті своєї кар'єри брати прославилися саме виконанням каверів пісень відомих виконавців, проте від часу початку повномасштабного вторгнення росії стали відомими на всю Україну та за її межами виконавцями власних пісень, які вже стали хітами: «В горі Херсоні», «Москва згоріла і втонула...» та інших, які запалюють на спротив українців і спонукають Європу посягнутися над недалекою недоімперією, яка називає себе росією, та над її прислужниками...

У ХОЛОДНОМУ ЯРУ ВСТАНОВЛЮВАТЬ МЕМОРІАЛИ ГЕРОЯМ МИНУЛОГО І СЬОГОДЕННЯ УКРАЇНИ

27-і вшанування Героїв Холодного Яру відбудуться 17-18 червня.

Усіх свідомих українців, патріотів своєї держави запрошують взяти участь у 27-х вшануваннях героїв Холодного Яру та героїв нинішньої війни.

Програма першого дня, 17 червня:

11.00. Мельники-цвинтар, покладання квітів на могилу Василя Чучупака і братську могилу холодноряців.

12.00. Мельники-центр, покладання квітів до пам'ятників козакам і козачкам села Мельник, Юрія Горліса-Горського та родини Чучупаків.

13.00. Кресельці. Покладання квітів до пам'ятника гайдамацькому отаманові Гнатіві Голому.

14.00. Мотрин монастир. Покладання квітів на могилу сотникові Іванові Компанійцю.

15.00. Обід.

16.00. – 16.30. Відкриття туристичної стежки на хуторі Буда та в її околицях.

16.30. – 22.00. Хутір Буда. Концерт. Презентація книг. Виступи військових і громадських діячів.

Програма другого дня, 18 червня:

10.00. Урочище Майдани (при дорозі м. Кам'янка – с. Грушківка). Встановлення меморіального знаку старшинам полку гайдамаків Холодного Яру Андрієві Чорноті та Юрієві Горлісу-Горському, які знищили тут у 1920 р. червону російську залозу.

11.00. Урочище Тартак (при дорозі з Грушківки на Холодний Яр). Встановлення

меморіального знаку на місці збору козаків і козачок 3-ї (Грушківської) сотні під проводом отамана Сидора Темного (у 1919 – 1922 рр.).

12.00. Холодноряське плато (біля Мотрино монастиря). Відкриття Меморіалу козакам-добровольцям – героям нинішньої війни Олександрів Куцину-«Куму» («Карпатська Січ»), Герою України Дмитрові Коцюбайлу-«Да Вінчі» (ДУК «Правий

сектор» і 67-ма ОМБр), Андрієві Жованику-«Татарину» (5-й Легіон), Герою України Тарасові Бобаничу-«Хаммеру» (ДУК «Правий сектор»).

Освячення меморіалу. Громадське вшанування. Покладання квітів до могили Героя України Георгія Тарасенка. Освячення зброї.

15.00. Обід.

16.00. Хутір Буда. Відкриття пам'ятника Олегів Куцину, першому командирові 49-ї Окремого стрілецького батальйону «Карпатська Січ», 1-му віце-президенту Історичного клубу «Холодний Яр».

17.00 – 18.00. Хутір Буда. Концерт. Презентація книг. Хутір Буда. Виступи військових і громадських діячів.

Організатор вшанування: Історичний клуб «Холодний Яр».

Співорганізатори: Історико-культурний заповідник «Чигирин», Музейно-етнографічний комплекс «Дикий хутір», Національний природний парк «Холодний Яр», підрозділ спеціального призначення ЗСУ Legio V, Національно-визвольний рух «Правий сектор», Легіон Свободи, ДУК «Правий сектор», Благодійний фонд «Glory UA», «Туристичний рух Чигиринщини», газета «Незборима нація».

ШТУРМОВИКИ 3-Ї ОШБР ЗСУ ГРОМЛЯТЬ РОСІЙСЬКИХ НАЙМАНЦІВ ПІД БАХМУТОМ І ПОПОВНЮЮТЬ НИМИ ОБМІННИЙ ФОНД ПОЛОНЕНИХ

“1730 метрів в довжину і 700 метрів в глибину за 2 дні важких боїв. 2 штурмовий батальйон 3ОШБр просувається вперед, насправді майстерно знищуючи ворога”, – написав на своїй фейсбук-сторінці 21 травня про бій під Бахмутом комбат Дмитро Кухарчук (“Сліп”).

“Вчора штурмові групи 72-ї бригади зс рф, посилені групами пвк рф «штурм Z», намагалися поновити втрачене положення, але в результаті – отримали жорсткої ***ди і були безпощадно знищені. Мізерні залишки армії зла тікали, залишаючи на полі бою десятки трупів своїх загиблих, попутно п’ючи водичку з каналу. Бомжари *бані!..

23-200, 40-300 («200»-загиблі, «300»-поранені, ред.), 3 полонених. Жодного загиблого з нашого боку за 2 дні операції. Це те, що називається професіоналізмом. Такі

прориви можливі завдяки злагодженій роботі моїх штурмовиків, РВК, артилерії, медиків, саперів, зв’язківців, управління, а також 2 механізованого батальйону і ПТБ.

Але особливо штурмовиків. Ви найкращі. Пишаюся вами. Батальйон, який першим почав український контрнаступ, продовжує звільняти українські землі від російського лайна”, – пише “Сліп”.

Комбат, який так само, як і його підрозділ – вихідці з “Азову”, підкреслює: так співпало, що цей день припав на річницю виходу в полон оборонців “Азовстали” – і свої перемоги бійці присвятили побратимам, які досі перебувають у полоні.

Як повідомив “Сліп”, переможний бій заодно приніс українським звитяжцям поповнення обмінного фонду, як пише комбат – “цього разу зеками із штурмового загону

«Рекси» з Третьої окремої штурмової бригади ЗСУ: російські найманці вважають за краще втікати від них або здаватися в полон.

Ще троє полонених російських найманців поповнили обмінний фонд... На передньому плані фото (зліва) - комбат Дмитро Кухарчук («Сліп»)

«Штурм-Z» – аналогу пвк «вагнер», тільки під протекцією МО рф. І перші, і другі «своих бросают» ще й як.

Полоненим “надали медичну допомогу, напоїли та нагодували – зробили все, щоб ці чужинці дожили до обміну на азовців з Маріупольського гарнізону, які вже рік чекають на повернення додому... На честь полонених “Азовців” мої рекси взяли трьох полонених з числа пвк мо рф «Штурм Z». У двох по третій ходці, у третього – друга. Дали 19 років. Відсидів 9...

Чому воюють? Тому що на тюрмі в рашці ще гірше, там ламають і до кінця строку дожити дано далеко не всім. Так система і створює армію рабів, яких можна кидати на м’ясо і які мовчатимуть і робитимуть все, що скажуть.

Сьогодні у них другий день народження. Кажуть, що такого ставлення, як від нас не зустрічали у своєму житті ще ніколи.

Якби ж тільки до наших полонених ставлення було таким гуманним...”, – наголошує Дмитро Кухарчук.

СБУ ЗАТРИМАЛА В ЧЕРКАСАХ РОСІЙСЬКОГО АГЕНТА

Контррозвідка Служби безпеки України викрила на Черкащині агента головного управління генерального штабу зс рф (більш відомого як ГРУ), який збирав розвіддані про місця базування і переміщення українських військових та систем протиповітряної оборони на території України.

Зловмисником виявився мешканець тимчасово окупованої частини Херсонщини, який на початку повномасштабного вторгнення підтримав загарбників і запропонував їм свою допомогу у війні проти України.

Згодом через месенджер на нього вийшов кадровий співробітник російської воєнної розвідки з «пропозицією» негласної співпраці. За вказівкою представника ГРУ агент прибув до Черкащини для проведення розвідувально-підривної діяльності як переселенець.

На території регіону зрадник збирав інформацію про місця розташування Сил оборони та об’єктів критичної інфраструктури. Особливо його цікавили локації систем ППО, українських військових шпиталів, а також заводів, мостів і дамб. Отримані ві-

домості російський агент передавав окупантам у вигляді електронних геолокацій з підтверджуючими фото. Розвіддані потрібні були загарбникам для коригування повторних повітряних ударів по території регіону.

Контррозвідники СБУ затримали зрадника в обласному центрі під час фотофіксації українського об’єкта критичної інфраструктури і передачі відповідного «звіту» до російської воєнної розвідки. Під час затримання у фігуранта виявлено мобільний телефон, який він використовував для виконання ворожого розвідування.

На підставі зібраних доказів слідчі Служби безпеки повідомили йому про підозру за ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України (державна зрада, вчинена в умовах воєнного стану).

Наразі суд обрав затриманому запобіжний захід – тримання під вартою без права внесення застави. Триває розслідування для встановлення всіх обставин злочину. Зловмиснику загрожує довічне позбавлення волі.

Спецоперацію проводили співробітники СБУ в Черкаській області за процесуального керівництва обласної прокуратури.

ОБРУЧКА В ДИМУ ВІЙНИ: БОЄЦЬ І ВОЛОНТЕРКА З ЧЕРКАС ЗНАЙШЛИ ОДНЕ ОДНОГО В БОЯХ ПІД БАХМУТОМ

Черкащанин освідчився черкащанці, попросив її руки і серця... під Бахмутом, у зоні бойових дій.

До війни Роман був спортсменом-регбістом, тренером-психологом, нині він – боєць 118-ї бригади територіальної оборони. А волонтерка Олена була режисеркою, активісткою екоруху... Хоча – чому “був” і чому “була”?! Обое залишаються глибоко мирними людьми, які закохані в природу і активний відпочинок – і їх справжні уподобання ніхто й ніщо не змінить.

От просто нині вимушено переважну кількість часу віддають війні за Майбутнє

своєї країни. І романтик Ромек, викладаючи на своїй сторінці у “Фейсбуці” відео свого освідчення коханій Олені, заодно постить зроблені нею окопні свічки, – ті, які зігрівали його взимку в траншеях під Бахмутом. І цитує свою з коханою тодішню переписку:

– Наша зірка прямо над моїм окопом. І свічка зі мною в норі...

– Дуже рада, що тобі хоч трошки тепло. Ти мій бронік, я тебе кохаю!

Редакція “Козацького краю” щиро вітає чудову пару зі знаковою подією. Зичимо Щастя, Сили і якомога швидшої Перемоги!

Що таке сучасний український націоналізм?

Взагалі, націоналізм - широке поняття. У нього вміщено сутність право-радикальних течій, які ґрунтуються на визнанні нації як центрального, стрижневого поняття, об'єкта політичного впливу. Цікаво, до яких пір націю будуть вважати об'єктом політики? В наукових колах шкіл Д. Донцова, М. Сціборського, В. Липинського вважають, що нація - є пасивною субстанцією. Нація, як певним чином організоване людське стадо, що складається із однорідних індивідів, керується і "ведеться крізь п'ятому часу" провідниками нації. На цьому тезисі як основному щодо визначенні національного питання ґрунтуються вищезазначені школи.

Але чому досі вважають, що людина не здатна сама по собі приймати власні правильні, обдумані рішення без допомоги інших? Чому нація досі вважається об'єктом, а не суб'єктом політики? Не можна розглядати націю виключно у площині впливу на неї. Нація має бути визнана як активний суб'єкт політичного процесу, який має власну колективну волю. Сила цієї волі залежить від кількості членів нації (або тих, хто себе із нею асоціює, мається на увазі абстрактна нація), зусиль, які

кожен член нації докладає задля вироблення, скерування, раціоналізації, реалізації колективної національної волі, власне скоординованості і однотайності зусиль, які затрачені на реалізацію національної волі. То що ж таке ця сама сила волі, власне воля, якої так не вистачає сучасній українській нації? Як відомо, воля — властивість людини, що виявляється в її здатності свідомо управляти своєю психікою і вчинками. Виявляється в подоланні перешкод, що виникають на шляху досягнення свідомо поставленої мети. Позитивні якості волі, прояви її сили забезпечують успішність діяльності. До вольових якостей часто від-

носять мужність, наполегливість, рішучість, самостійність, самовладання та інші. Тобто, власне національна воля буде властивістю нації за допомогою колективної свідомості управляти власне національною психікою (а отже, і менталітетом), вчинками нації (а отже і національної влади), тобто, національна воля - здатність нації керувати власною долею.

Взагалі, здатність керувати має не кожна людина. Але будь-яка людина має певну силу волі, тобто, в певній мірі - здатність керувати собою, наприклад, створювати і підтримувати власний порядок. Прояви сили національної волі забезпечать успішність української нації у світі.

Тобто, мужність, наполегливість, рішучість, самостійність, самовладання разом із іншими якостями, що проявляються у окремих людей - збільшують силу національної волі. І навпаки, відсутність у людей сили волі дають в результаті відсутність національної волі.

Отже, український націоналізм, перш за все, має змагатись за те, щоб нація ставала суб'єктом політики, її активним творцем, своєю власною волею творила свій позитивний менталітет, керувала вчинками своїх державних представників, керувала своєю власною долею. Лише тоді українська нація зможе вижити, а український націоналізм - стати провідною ідеєю в Україні.

«Цинічний Бандера» (www.politiko.ua)

В'ячеслав ЛИПИНСЬКИЙ

(1882-1331) Український політичний діяч, історик, соціолог, публіцист, дипломат. Один із організаторів Української демократично-хліборобської партії. За гетьманату Скоропадського - посол України в Австрії. Похований у с. Затурцях на Волині.

Навіть само поняття національної культури української - як чогось окремого, індивідуального - зовсім чуже більшовикам.

Ніхто нам не збудує держави, коли ми самі її собі не збудуємо, і ніхто з нас не зробить нації, коли ми самі нацією не схочемо бути.

Без власної держави нема й не може бути нації української.

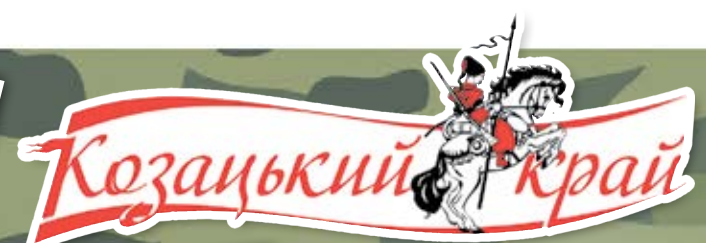

Микола СЦІБОРСЬКИЙ

(1898-1941) Український національний діяч, полковник.

Псевдо «Богдан». Герой першої Світової війни на боці царської Росії, брав участь у створенні Української Народної Республіки (1917-1920). Один із керівників ОУН (1929). За фахом - інженер-економіст, автор численних статей у націоналістичних виданнях. У вересні 1939 року, за дорученням А. Мельника розробив проект Конституції України. Загинув у Житомирі внаслідок теракту НКВС.

Все те добре, що добре для блага, сили й розвитку моєї нації, все те зле, що цю силу й розвиток послаблює - це основна заповідь ідеології українського націоналізму. Українська Нація - це вічність!

"Козацький край" – це найбільш актуальні публікації.
Наші журналісти працюють з архівами, істориками
і краєзнавцями та виїжджають безпосередньо на передову
– з Вами і для Вас ми пишемо про історію
і сьогодення боротьби за Волю України..
Сайт нашої газети в Інтернеті оновлюється ЩОДЕННО!

www.cossackland.org.ua

КОЛИШНІЙ АГРОНОМ ШАБЛЕЮ "ПРОПОЛЮВАВ ВІД БУР'ЯНУ" УКРАЇНУ НАВЕСНІ 1919 РОКУ...

Коли століття тому, навесні 1919-го у Шепетівці «зустрілися» вигаданий радянський «супергерой» Павка Корчагин із книги «Как закалялась сталь» і реальний український полковник із Канівщини Семен Голуб, українець змусив Павку... відновити електропостачання у театрі.

Семен Голуб походив із селян Пиливи (нині село — в межах Степанців) Канівського повіту Київської губернії, де народився у лютому 1891 року.

Його біографію ретельно дослідив Ярослав Тинченко, автор документальної книги "Офіцерський корпус Армії Української Народної Республіки". Семен Голуб закінчив Канівське міське училище, витримав іспит на звання учителя церковно-приходської школи. Після революційних подій 1905 року, як член партії есерів, був засуджений царом до 11 років заслання на північ Вологодської губернії. Після десяти місяців заслання, у листопаді 1906 року зумів втекти до Америки. Через три роки повернувся в Росію, вступив до Ризького політехнічного інституту. У 1912 році успішний студент був відряджений для продовження навчання в Копенгагені (Данія). Після отримання диплому, у червні 1914-го отримав місце повітового агронома в Київській губернії.

Із початком Першої світової, у лютому 1915 року, причому саме в день народження, коли йому виповнилося 24 роки, був мобілізований до 408-ї Чернігівської дружини державного ополчення. У грудні того ж року закінчив Житомирську школу прапорщиків і повернувся до свого підрозділу, де служив на офіцерських посадах наступні два роки. Восени революційного 1917 року рішенням солдатської ради його (у званні підполковника) було обрано командиром 408-ї Чернігівської дружини.

На початку 1918 року Голуб — працівник Військового міністерства Центральної Ради УНР, учасник січневих боїв у Києві проти більшовиків. Після зайняття Києва німецькими військами повернувся до села, де народився.

15 листопада 1918 року очолив загін повстанців рідного села Пиливи на Канівщині. На чолі цього загону у складі 2-ї Дніпровської дивізії військ Директорії брав участь у боях проти російських "Офіцерських дружин". Під Золотоношею потрапив у полон, звідки був відправлений до Києва — на гауптвахту, де вже перебували визначні командири Армії УНР — Юрко Тютюнник зі Звенигородщини, Андрій Вовк із Золотоніщини, отаман Палієнко та інші. У ніч проти 14 грудня 1918 року в'язні (на чолі з Тютюнником) підняли повстання та захопили частину Києва. Незабаром із них був сформований Особливий Ударний загін, де Голуб став помічником командира загону.

У січні 1919-го він очолював Особливий курінь Осадного корпусу Дієвої армії УНР, що воював

проти загонів отамана Зеленого на Трипіллі. Із початку лютого 1919-го командир куреня та помічник командира 3-го (з середини липня — 31-го) полку Січових стрільців Дієвої армії УНР. У грудні 1919 року повернувся до рідного села і пішов працювати інженером-технологом на цукровий завод (очевидно, у Мартинівці).

Знов приєднався до армії Української Народної Республіки зміг лише після низки арештів ЧК восени 1920 року. На той час Голуб знаходився на обліку штабу 6-ї Січової дивізії, сформованої переважно вояками-наддніпрянцями корпусу Січових Стрільців. 21 листопада 1920 року разом з армією УНР Голуб відправився на еміграцію до Польщі, де пробув до кінця 1921 року.

У листопаді 1921-го Семен Голуб на чолі невеличкого загону взяв участь у Другому Зимовому поході Юрія Тютюнника, колишнього командира Ударного загону. Однак цей похід зазнав невдачі. На Київщині було розгромлено й загін Голуба, а сам він потрапив до полону. Із наказу радянського командування не був розстріляний, а посаджений до Лук'янівської в'язниці. Після "відсидки" залишився жити в підневільній Україні. Та в 1931 році знову кинутий до застінків НКВД за "націоналістичну діяльність" — очевидно, того ж року і вбитий...

Під власним прізвиськом Семен Голуб був зображений у повісті більшовицького письменника М. Островського "Як гартувалася сталь". Цікаво, що книгу той починав писати, коли полковник Голуб ще був живий. Причому,

пропаганди" у стилі Москви — так це приховав, що полковником Армії УНР Семен Голуб став після того, як із фронтів Першої світової повернувся у чині підполковника. Натомість написав, що прийшов до армії начебто з цукрозаводу — а цей епізод дійсно був у біографії отамана, але вже після описаних подій у Шепетівці. А отже, вивчав його біографію один з головних пропагандистів Москви надзвичайно ретельно...

Окрім додаткового біографічного штриха в біографії Голуба, який за твердженням Островського, зіграв у Шепетівці весілля з місцевою жителькою, "пышногрудой, с ржаными волосами девицей", знаходимо дуже цікаве описання того, як оригінально й швидко вирішив полковник деякі "комунальні проблеми Шепетівки", при цьому змусивши перестати бити байдики місцевий "угнетённый пролетариат".

Цитуємо рядки роману "Як гартувалася сталь": "Театр был битком набит. Одеты в национальные украинские костюмы, яркие, расшитые цветами с разноцветными бусами и лентами учительницы, поповны и мешаночки были окружены целым хором звякающих шпорами старшин, точно срисованных со старых картин, изображавших запорожцев. Гремел полковой оркестр. На сцене лихорадочно готовились к постановке "Назара Стодоли". Не было электричества.

ВИХІДЦЮ З СЕЛЯНСЬКОЇ РОДИНИ НА КАНІЩИНІ СУДИЛОСЯ БУРХЛИВЕ ЖИТТЯ: ВІН ТІКАВ ІЗ РОСІЙСЬКОГО ЗАСЛАННЯ ДО АМЕРИКИ, НАВЧАВСЯ В ІНСТИТУТІ РИГИ І УНІВЕРСИТЕТІ КОПЕНГАГЕНА, ВОЮВАВ ПРОТИ СОЛДАТІВ НІМЕЦЬКОГО КАЙЗЕРА НА ФРОНТАХ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ І ГРОМИВ МОСКОВИТІВ, ПІД ЯКИМИ Б ПРАПОРАМИ ВОНИ НЕ ВТОРГЛИСЯ В УКРАЇНУ — ПІД ІМПЕРСЬКИМ "ТРИКОЛОРОМ" ЧИ БІЛЬШОВИЦЬКИМ КРИВАВО-ЧЕРВОНИМ...

"класового ворога", з яким нібито зіштовхнувся головний герой його книги у квітні 1919 року, радянський письменник-пропагандист, як не дивно, описував з явною симпатією: "Сейчас хозяин города полковник Голуб, "краса и гордость" Заднепровской дивизии. Вчера его двухтысячный отряд головорезов торжественно вступил в город. Пан полковник ехал впереди отряда на великолепном жеребце и, несмотря на апрельское теплое солнце, был в кавказской бурке и в смушковой запорожской шапке с малиновой "китыцей", в черкеске, с полным вооружением — кинжал, сабля чеканного серебра. Красив пан полковник Голуб: брови черные, лицо бледное с легкой желтизной от бесконечных попок. В зубах люлька. Был пан полковник до революции агрономом на плантациях сахарного завода, но скучна эта жизнь — не сравнить с атаманским положением! И выплыл агроном в мутной стихии, загулявшей по стране, уже паном полковником Голубом".

Як бачимо, єдине, що перекутив Островський заради "краси

КАК ЗАКАЛЯЛАСЬ СТАЛЬ

Пану полковнику доложили об этом в штабе. Он, собиравшийся лично почтить своим присутствием вечер, выслушал своего адъютанта, хорунжего Палянышу, а понастоящему, бывшего подпоручика Полянцева, бросил небрежно, но властно: "Чтобы свет был! Умри, а монтера найди и пусти электростанцию!"

"Слушаюсь, панэ полковнику!" Хорунжий Паляныща не умер и монтеров достал. Через час двое петлюровцев вели Павла Корчагина на электростанцию. Таким же образом доставили монтера и машиниста. Паляныща сказал коротко: "Если до семи часов не будет света — повешу всех троих!" Он указал рукой на железную штангу. Эти кратко сформулированные выводы сделали свое дело, и через установленный срок был дан свет".

Тому, коли хтось ляпає банальщину типу того, що "при Сталіну порядок був" — згадали б краще, що порядок був і при українському полковнику з Канівщини, який мав за плечима блискучу європейську освіту і дійсно був би собі мирним агрономом чи інженером, якби окупанти не вторглися на українську землю...

Підготував
Олександр БРАВАДА,
малюнок Богдана ПІРГАЧА,
карикатура
Сергія КОРСУНА

Семен Голуб (на фото — зліва) в часі Визвольної боротьби.

3 червня - пам'ять Святих Рівноапостольних царя Константина і матері його цариці Єлени

Святий імператор Константин, який отримав від Церкви найменування Рівноапостольний, а у всесвітній історії названий Великим, був сином цезаря Констанція Хлора (305-306), що правив Галлією і Британією. Величезна Римська імперія була на той час розділена на Західну і Східну, на чолі яких знаходилися два самостійні імператори що мали співправителів. Одним з таких співправителів в Західній половині був батько імператора Костянтин.

Свята цариця Єлена, мати імператора Константина, була християнкою. Майбутній правитель усієї Римської імперії - Костянтин був вихований в повазі до християнської релігії. Батько його не переслідував християн в керованих ним країнах, в той час, як в усій іншій Римській імперії християни піддавалися жорстоким гонінням з боку імператорів Діоклетіана (284-305), його співправителя Максиміана Галерія (305-311) - на Сході і імператора Максиміана Геркула (284-305) - на Заході.

Після смерті Констанція Хлора син його Константин в 306 році був проголошений військами імператором Галлії і Британії. Насамперед новий імператор проголосив в підвладних йому країнах свободу сповідання християнської віри. Він благав Бога дати йому знамення, яке надихнуло б його військо хоробро битися, і Господь явив йому на небі сяюче знамення Хреста з написом «Цим перемагай».

Зробившись повновладним правителем Західної частини Римської імперії, Константин видав в 313 році Міланський едикт про віротерпимість, а в 323 році, коли запанував як єдиний імператор над усією Римською імперією, розповсюдив дію Міланського едикту і на усю Східну частину імперії. Після трьохсот років гоніннь християни уперше отримали можливість відкрито сповідувати свою віру в Христа.

Костянтин був глибоко переконаний, що тільки християнська релігія може об'єднати величезну різномірну Римську імперію. Він всіляко підтримував Церкву, повертав із заслання сповідників-християн, будував церкви, піклувався про духовенство.

Глибоко шануючи Хрест Господній, імператор бажав знайти і самий Животворчий Хрест, на якому був розп'ятий Господь наш Ісус Христос. Для цієї мети він відправив в Єрусалим свою матір - святу царицю Єлену, давши їй великі повноваження і матеріальні засоби. Разом з Єрусалимським Патріархом Макарієм свята Єлена приступила до пошуків, і промислом Божим Животворчий Хрест був дивовижним чином знайдений в 326 році. Знаходячись в Палестині, свята цариця багато що зробила на користь Церкви. Вона наказала звільнити усі місця, пов'язані зі земним життям Господа і Його Пречистої Матері, від всяких слідів язичництва, звеліла спорудити в цих пам'ятних місцях християнські церкви. Над печерою Гробу Господнього сам імператор Костянтин звелів спорудити прекрасний храм на славу Воскресіння Христового. Свята Єлена віддала Животворчий Хрест на зберігання Патріархові, частину ж Хреста узяла з собою для вручення імператорові. Роздавши в Єрусалимі щедрю милостиню і влаштувавши трапези для бідних, під час яких сама прислужувала, свята цариця Єлена повернулася в Константинополь, де незабаром померла в 327 році.

За свої великі заслуги перед Церквою і за знайдення Животворчого Хреста цариця Єлена іменується Рівноапостольною.

За наказом імператора, був скликаний в 325 році Перший Вселенський Собор в місті Нікеї. 318 єпископів зібралися на цей Собор, його учасниками були єпископи-сповідники в період гоніннь і багато інших світильників Церкви, серед яких, - святий Миколай Мирлікійський. Імператор був присутнім на засіданні Собору. Був складений Символ віри, в який був внесений термін «Єдиносущний Отець», такий, що назавжди закріпив у свідомості православних християн істину про Божественність Ісуса Христа, що прийняв людську природу для спасіння усього людського роду.

Після Нікейського Собору Рівноапостольний Костянтин продовжував активну діяльність на користь Церкви. У кінці життя він прийняв святе хрещення, підготувавшись до нього усім своїм життям. Помер святий Костянтин в день П'ятидесятниці в 337 році і був похоронений в церкві святих Апостолів.

Святі Рівноапостольні Константине та Єлено моліть Бога за нас!

З повагою підготував настоятель Храму святих Апостолів Петра і Павла м. Чигирин та настоятель храму святого Праведного Петра Багатостраждального (Калнишевського) - протоієрей Василь ЦИРІЛЬ.

ДЕНЬ В ІСТОРІЇ 23 – 31 травня

23 травня - День Героїв, щорічне свято, встановлене на честь українських вояків — борців за волю України.

23 травня 1920 р. помер художник Георгій НАРБУТ, автор ескізів перших українських грошей і поштових марок та проекту герба УНР.

23 травня 1938 р. від руки московського агента загинув полковник Армії УНР Євген КОНОВАЛЕЦЬ, командир корпусу Січових стрільців, начальний командант УВО, голова ПУН.

24 травня 1093р. на річці Стугні половці розбили військо київського князя Святополка Ізяславича, чим змусили його... одружитися з дочкою хана Тугоркана.

24 травня 1571р. татарські війська хана Девлет-Герая, які прийшли з території сучасної України – Криму, ущент спалили Москву.

24 травня 1742 р. помер Гетьман України Пилип ОРЛИК.

24 травня 2003 р. Україна вперше прийняла участь у «Євробаченні».

25 травня 1630 р. козаки Тараса ТРЯСИЛА під Переяславом розбили польських загарбників.

25 травня 1709 р. москалі зруйнували Чортомлицьку Січ.

25 травня 1889 р. у Києві народився Ігор СІКОРСЬКИЙ – знаменитий авіаконструктор, творець перших вертольотів.

25 травня 1926 р. у Парижі Самуїл Шварцбард убив Симона ПЕТЛЮРУ.

26 травня 1648 р. 15-тисячне військо гетьмана Богдана ХМЕЛЬНИЦЬКОГО під Корсунем на Черкащині ущент розбило 18-тисячну польську армію.

26 травня 2014 р. почалися бої за Донецький аеропорт – час славетних «кіборгів».

27 травня 1753 р. завершено будівництво Андріївської церкви в Києві.

27 Травня 1859 р. у с. Кам'яно-Костувате Херсонської губернії народився Панас САКСАГАНСЬКИЙ, український актор і режисер, театральний діяч, засновник Народного театру в Києві.

28 травня 1916 р. помер поет і письменник Іван ФРАНКО.

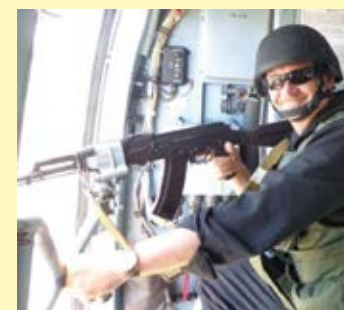
28 травня 1997 р. глави урядів України й Росії підписали пакет документів про базування й розподіл Чорноморського флоту. Москва зобов'язувалася прибрати свій ЧФ геть з українського Криму до 2017 року.

29 травня 1653 р. війська Тиміша ХМЕЛЬНИЦЬКОГО зазнали поразки під Торговицею.

29 травня 1915 р. помер Клим ГУТКОВСЬКИЙ, командант Гуцульської сотні УСС, редактор часопису "Праця".

29 травня 1952 р. помер Михайло ОМЕЛЯНОВИЧ-ПАВЛЕНКО, начальний комендант УГА, командувач Армії УНР.

29 травня 2014 року від рук проросійських терористів загинув генерал-майор Нацгвардії Сергій КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

30 травня 1887 р. народився Олександр АРХИПЕНКО — український та американський скульптор і художник, один із основоположників кубізму в скульптурі.

30 травня 2000 р. у день похорону українського композитора Ігоря БІЛОЗОРА, померлого від травм, отриманих від російських націоналістів, на вулиці Львова вийшло понад 100 тисяч людей.

31 травня 1896 р. народився Іван ПОДЮК, січовий стрілець, поручник УГА, лікар.

У травні 1125 р. помер Великий князь київський Володимир МОНОМАХ.

У травні 1921 р. загинув Максим ТЕРЕЩЕНКО, начальник Холоднороського повстанського штабу.

У травні 1992 р. помер Антін КУЩИНСЬКИЙ, сотник Вільного козацтва, командант Гуцульського коша Карпатської Січі, редактор журналу "Українське козацтво".

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ №18773-7573ПП від 18.01.2012 р.

Козацький край
Засновник –
Чигиринська ГО «Вільне Козацтво Холодного Яру»

Головний редактор – Олег ОСТРОВСЬКИЙ

Редактор випуску – Петро ДОБРО

ГАЗЕТА РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
вул. Надпільна, 330, к. 4, м. Черкаси, 18005,
тел.: (0472) 31-29-74
E-mail: Cossack_land@i.ua

Газета віддрукована в ФОП Журило С. Д., м. Черкаси, вул. Кобзарська, 1а. Тираж – 1000 екз. Замовлення №611.